

tau reikalingos draugo akys
kurios tau niekad nemeluoja
tu sapnavai kad švelnios rankos
kalnų gėles tau dovanoja
tu nežinai šiltesnio žodžio
už tą kuri išgirsti nori
tu nematei gražesnio veido
už tą kur tau nusišypsojo...

bet tu verki kiekvieną naktį
nes tai ne jis šalia užmigo
tu dovanoji savo meilę
taip pat lengvai kaip jis ją ima
ir tu jauti kaip tau vėl skauda
nes tu eini basa per stiklą
nes tai ką tu kas kartą gauni
dar niekada nebuvo tikra

žvaigždės kartais krenta
priešas tau ištiesia ranką
skausmas būna mielas
saugok savo sielą

tu palikai tuos kur mylėjai
ir tuos kurie tau nepatiko
ir jie visi iš čia išėjo
nes jie taip pat tave paliko
ir tu gali pakelt į dangų
tuščias akis jei jos dar mato
galbūt dar liko lašas meilės
juk tau tikrai užteks tik lašo